

РЕШЕНИЕ

№ 27593

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3501** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по постъпила жалба от С. И. Ф., чрез адв. В. Г., против Експертно решение (ЕР) № 00014 от 09.01.2026 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни заболявания при НЕЛК.

С жалбата се поддържа, че експертното решение е неправилно в частта, с която е отменен болничен лист № Е. от 29.08.2025г. Според жалбоподателя обстоятелството, че към момента на издаване на болничния лист няма описано остро състояние на прясна травма, не обуславя липсата на работоспособност, респ. необходимостта от продължаването ѝ след провеждане на стационарното лечение. В този смисъл счита, че след като е бил приет в отделението за 15 дни, а впоследствие е било необходимо да продължи лечението си в домашни условия, е очевидно, че времето, необходимо за провеждане на изследванията и процедурите, е ангажирало цялото му работно време, респ. че не е налице нарушение на нормата на чл. 16, ал. 1 и ал. 3 от НМЕ. Поддържа, че не следва да носи отговорност или последствията от факта, че няма описани клинични изследвания, образни изследвания и ортопедичен статус с ъглометрия в приложената към болничния лист епикриза.

По така изложените в жалбата съображения се претендира отмяна на решението на НЕЛК в оспорената част.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Г., който поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ, като се отмени решението на НЕЛК и се потвърди отмененият болничен лист.

Ответникът – Националната експертна лекарска комисия, с представения писмен отговор на жалбата я оспорва като неоснователна и прави искане за отхвърлянето ѝ. Претендират се разноси по делото.

Заинтересованите страни - ТЕЛК I МБАЛ - I състав Университетска първа МБАЛ „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД - С., [населено място], Агенция за хората с увреждания, СБПЛР "Панчарево" ЕООД, Ф. и рехабилитационна медицина, ГД ГВА, ТП на НОИ – С.-град, РДСП – С.-град, редовно уведомени, не се представляват в съдебното заседание и не вземат становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

Липсва спор между страните по делото, а и се установява от представения с преписката болничен лист № Е. от 29.08.2025г. - продължение, издаден от „Специализирана болница за продължително лечение и рехабилитация - Панчарево“ ЕООД, че със същия на жалбоподателя С. И. Ф. е определен отпуск поради временна неработоспособност за 30 дни за периода от 13.08.2025г. до 11.09.2025г., с диагноза „Последици от изкълчване, навяхване и разтягане на долен крайник“. Като причина за неработоспособността е посочено: „злополука“ и е предписан режим на лечение: болничен - за 16 календарни дни, и домашен - амбулаторен за срок от 14 календарни дни.

Видно е от приложената епикриза, издадена от "Специализирана болница за продължително лечение и рехабилитация Панчарево" ЕООД, Отделение по физикална и рехабилитационна медицина, че С. И. Ф. е постъпил в лечебното заведение на 13.08.2025г. и е изписан на 28.08.2025г., с основна диагноза: Т 93.3 Последици от изкълчване, навяхване и разтягане на долен крайник. Отражено е, че при изписването са дадени указания за продължаване на рехабилитацията в домашни условия.

По повод на жалба с вх. № 5142 от 05.09.2025г. от ГД ГВА, като осигурител, е постановено Експертно решение № 00842 от зас. № 163 от 16.10.2025 г. на ТЕЛК към I МБАЛ - I състав, Университетска първа МБАЛ „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД - С., с което е отменен болничен лист № Е. като издаден в нарушение на чл. 16, ал. 3 от Наредбата за медицинската експертиза. Изложени са мотиви, че в представената епикриза не са отразени образни и клинични изследвания, ортопедичен статус с ъгломер. Прието е, че е неаргументирана временна неработоспособност за толкова дълъг период.

Срещу решението на ТЕЛК е подадена жалба с вх. № 1125 от 21.11.2025г. от С. И. Ф., с която се поддържа, че от епикризата, издадена от СБПЛР "Панчарево" ЕООД е видно, че на 13.08.2025г. е постъпил в болницата за осъществяване на рехабилитация и физиотерапия, като е изписан на 28.08.2025г. и рехабилитацията е продължена в домашни условия. Излагат се съображения, че не е налице нарушение на чл. 16, ал. 3 НМЕ.

По оспорването на решението на ТЕЛК от 16.10.2025г. е издадено обжалваното в настоящото съдебно производство ЕР № 00014 от зас. 004 от 09.01.2026 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни заболявания при НЕЛК, с което е отменен болничен лист с № Е., като е потвърдена временна неработоспособност само за периода на проведеното стационарно лечение от 13.08.2025г. до 28.08.2025г., вкл.

Решението на НЕЛК е постановено по документи. Комисията се е позовала на приложената епикриза от СБПЛР "Панчарево" ЕООД към ИЗ № 1336 от 13.08.2025г., в която е описано, че лицето е болков синдром и ограничени движения на лява колянна става с давност 2 - 3 години, след травма, лекувана с ИПЛС, и липсва описано остро състояние на прясна травма. Няма описани клинични изследвания, образни изследвания и ортопедичен статус с ъглометрии в приложената епикриза и в периода на обжалвания болничен лист, като е описана само

терапевтичната схема на ЛФК и физиотерапия. Обсъдени са допълнително представените рентгенографии на коленни стави от лицето, от които е установено наличието на лека начална гонартроза. При това НЕЛК е приела, че няма документирано остро състояние след изписването на лицето, обуславящо продължаване на временната неработоспособност.

По тези съображения НЕЛК отменя болничен лист с № Е., като потвърждава временна неработоспособност само за периода на проведеното стационарно лечение от 13.08.2025г. до 28.08.2025г., вкл.

Към медицинското досие са приложени и цитираните в обжалваното решение образни изследвания.

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в настоящото производство е Експертно решение (ЕР) № 00014 от 09.01.2026 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни заболявания при НЕЛК в частта, с която е отменен болничен лист № Е. от 29.08.2025г.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване - чл. 112, ал. 1, т. 4 ЗЗ, от лице с правен интерес от оспорването. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК - ЕР на НЕЛК е съобщено на жалбоподателя на 13.02.2026г., видно от представеното известие за доставяне /л. 8 от делото/, а жалбата срещу него е подадена по електронен път на 27.02.2026г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, като съображенията за този извод са следните:

Оспореното ЕР е постановено от компетентен орган - НЕЛК, Специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни заболявания, по арг. от чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ/Правилника), която разпоредба предвижда, че НЕЛК се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза. Спазено е изискването по чл. 18, ал. 3 от Правилника в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на предоставената му власт.

Не се констатира при постановяване на решението да са допуснати нарушения на формата на административния акт. Обжалваното ЕР е в писмена форма и съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото ЗЗ и чл. 49 от ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока, като са изложени подробни мотиви съобразно наличните доказателства за отмяна на болничен лист с № Е. и потвърждаване на временната неработоспособност само за периода на стационарното лечение. Решението е подписано от председателя и членовете на състава.

Съдът счита, че не са налице нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на същественияте, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната на акта. Обжалваното решение на НЕЛК е постановено по документи, като това кореспондира с регламентираното в чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ правило, според което Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация, както и въз основа на информацията в електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система. Отделно от горното, настоящият състав споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспореното пред настоящата инстанция Експертно решение (ЕР) № 00014 от 09.01.2026 г. на НЕЛК е издадено и в съответствие с материалния закон. В действителност спорът по делото се

съсредоточава по въпроса дали при събраната в хода на административното производство медицинска документация НЕЛК правилно е достигнала до заключение, че лицето е било в състояние на временна неработоспособност само за периода на проведеното стационарно лечение от 13.08.2025г. до 28.08.2025г., вкл.

Редът и условията за извършване на експертиза са установени в чл. 101 и сл. от Закона за здравето, ПУОРОМЕРКМЕ и Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ). Според приложимата норма на чл. 45, ал. 5 от ПУОРОМЕРКМЕ при обжалване на решения на ТЕЛК по експертизата на временната неработоспособност НЕЛК се произнася по всички приложения от жалбоподателя болнични листове, които са обсъждани в решението на ТЕЛК.

Легална дефиниция за "временна неработоспособност" се съдържа в § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, както и в чл. 6, ал. 1 НМЕ, съобразно която разпоредба временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето.

По силата на чл. 6, ал. 2 НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето, а според ал. 3 на същата норма при временна неработоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК, независимо от това, дали по него ще се плати парично обезщетение, с изключение на случаите по чл. 9, ал. 1 и 4.

От своя страна разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от НМЕ гласи, че всички лабораторни изследвания и лечебни процедури (физиотерапия, рентгенова терапия и др.) на работоспособни осигурени лица се извършват в извънработно време или в работно време с разрешението на работодателя, без да се издава болничен лист. Изключение е предвидено в ал. 3, съгласно която болничен лист може да бъде издаден, когато времето, необходимо за отиване и връщане до и от лечебното заведение и за провеждане на изследванията и процедурите, ангажира цялото работно време на осигуреното лице по ал. 1.

При извършената преценка на събраните по делото доказателства съдът намира за обоснован извода, че в случая не са били налице предпоставките за издаване на болничен лист за периода след изписването на жалбоподателя от лечебното заведение. От приложените по преписката доказателства е установено, че е проведено стационарно лечение в СБПЛР "Панчарево" ЕООД за периода от 13.08.2025г. до 28.08.2025г., поради което специализираният състав на НЕЛК правилно е приел за обоснована временната неработоспособност само за този период. Същевременно липсват обективни медицински данни за наличието на състояние след изписването на лицето, обуславящо продължаване на временната неработоспособност.

В приложената с преписката епикриза към ИЗ № 1336 от 13.08.2025г. до 28.08.2025г. обективното състояние на жалбоподателя е описано като наличие на болков синдром и ограничени движения на лявата колянна става с давност 2 - 3 години след стара травма, без данни за настъпило влошаване или обостряне състоянието към момента на издаване на процесния болничен лист. Не

са представени клинични и образни изследвания или друга медицинска документация, удостоверяваща настъпило заболяване или усложнение, което да налага продължаване на временната неработоспособност. Както се посочи вече, допълнително представените рентгенографии на коленни стави от лицето са обсъдени от решаващия състав на НЕЛК, като е установено единствено наличието на лека начална гонартроза.

На следващо място, на жалбоподателя при изписването са дадени указания за продължаване на рехабилитацията в домашни условия. Несъмнено провеждането на рехабилитационно лечение е част от възстановителния процес, но само по себе си не може да обуслови временна неработоспособност по аргумент от чл. 16, ал. 1 от НМЕ. От друга страна по делото не са представени и доказателства, че указаната на жалбоподателя рехабилитация изисква стационарно (болнично) лечение или че същата отнема цялото работно време на осигуреното лице. Доколкото в настоящия случай няма данни за амбулаторно или за стационарно /болнично/ провеждане на рехабилитационни процедури, нито пациентът да попада в хипотезата на чл. 16, ал. 3 от НМЕ, то съответно за провеждане на процедурите не следва да се издава болничен лист. Болничен лист може да бъде издаден само в случаите, когато времето, необходимо за отиване и връщане до и от лечебното заведение и за провеждане на изследванията и процедурите, ангажира цялото работно време на осигуреното лице по ал. 1 - чл. 16, ал. 3 НМЕ.

В тази връзка следва да се посочи, че се споделя становището, че временната неработоспособност представлява медицинско състояние, което трябва да бъде доказано с обективни медицински данни, поради което наличието единствено на субективни оплаквания или провеждането на рехабилитация не е достатъчно за продължаване на отпуск поради временна неработоспособност, в случай че липсват доказателства за продължаващо заболяване или функционални нарушения, които реално да възпрепятстват изпълнението на трудовите задължения.

Настоящият съдебен състав намира, че от съдържащите се в преписката медицински документи не се обосновава извод за наличие на временна неработоспособност за периода след изписването на жалбоподателя от лечебното заведение, поради което обосновано НЕЛК е приела, че временната неработоспособност следва да бъде призната само за периода на проведеното стационарно лечение от 13.08.2025г. до 28.08.2025г. Определящо за материалната законосъобразност на експертно решение на НЕЛК в частта относно оценката на работоспособността, доколкото то има характер на медицинско заключение, е постановяването му при вярно отразяване здравословното състояние на лицето към момента на освидетелстването, което съдът намира, че в случая е изпълнено.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че НЕЛК е приложила правилно материалния закон, както и че експертното решение е в съответствие с целта на закона. Горното мотивира извод за неоснователност на жалбата и като такава подлежи на отхвърляне.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което следва да му се присъди такова в размер от 102,26 евро, определен съгласно чл. 143, ал. 3 АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (изм. - ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. Ф., подадена чрез адв. В. Г., против Експертно решение (ЕР) №

00014 от 09.01.2026 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни заболявания при НЕЛК в частта, с която е отменен болничен лист № Е. от 29.08.2025г.

ОСЪЖДА С. И. Ф. да заплати на Национална експертна лекарска комисия на основание чл. 143, ал. 3 АПК сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: